

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 28

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques lingüístiques

302-00033/13

Passem ara al vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques lingüístiques, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Dolors Sabater.

(Pausa llarga.)

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats; consellera. I a totes les persones que ens seguïu, que seguïu el Ple, especialment avui, moltes de les entitats, moltes de les persones, que ja sigui des del seu rol professional o d'activisme lluiteu cada dia per la defensa de la llengua, per fer front a aquesta desigualtat lingüística que patim les persones catalanoparlants i a la creixent pèrdua de drets individuals i col·lectius que pateix la llengua catalana en el seu propi territori d'ús.

El debat i votació avui al Parlament d'una moció sobre polítiques lingüístiques es produeix just

Fitxer 29

quatre anys..., sí, just quatre anys després de l'última. I és en un context d'alarma creixent que ens obliga, com a institució, a superar la fragmentació i subordinació política que patim pel context autonòmic, que ens condiona i ens obliga a gestionar adequadament d'una vegada per totes la diversitat lingüística en el marc dels paradigmes de complexitat del segle XXI.

Perquè estem sota l'efecte d'una ofensiva estatal molt potent i estem sota els efectes d'uns canvis importants en la forma com ens comuniquem i com vivim l'oci i com

utilitzem la llengua. Aquesta ofensiva estatal, n'hem parlat abans amb tot el tema de la llei de l'audiovisual, en tenim molts exemples, però ho vèiem també l'altre dia amb el president Pedro Sánchez a Galícia proment polítiques d'enfortiment del castellà per damunt de qualsevol altra llengua oficial a l'Estat i relacionant el progrés econòmic exclusivament amb aquesta llengua.

Aquesta és una moció extensa, sí, molt. Tan extensa com la deixadesa d'aquests darrers anys, i com la problemàtica mereix. I malgrat ser tan extensa, els asseguro que encara han quedat moltes coses fora i que, com ja he avisat també, hi haurà moltes propostes de resolució, diferents comissions, sobre el tema de la llengua.

Aquests dies, llegint el sociolingüista Albert Bastardas i els seus anàlisis de la diversitat lingüística i la situació de la llengua catalana des del paradigma de la complexitat de Morin, pensava en com hem arribat a badar aplicant encara polítiques del segle XX, quan la vida i la comunicació ja circulen per la globalització digital del segle XXI.

Se n'ha parlat abastament a la moció sobre l'audiovisual, però hem de capgirar-ho de forma urgent i el Parlament ha de ser un mur de contenció d'aquesta pèrdua de drets de la llengua, també tenint en compte l'activisme, la proactivitat dels grups que volen imposar la supremacia de la llengua castellana i que volen, d'alguna manera, continuar aquest Decret de Nova Planta de fa tres-cents anys.

Aquesta és una moció que pretén avançar en tres fronts, bàsicament. Primer, en l'àmbit de cooperació entre el món institucional i social, proposant aquesta idea constructiva del Pacte nacional per la llengua catalana, amb perspectiva d'unitat lingüística de l'àmbit de parla catalana, és a dir, de Països Catalans, i amb participació de la societat civil.

Un altre capítol, un altre bloc de propostes que són en matèria institucional de política lingüística, que, d'alguna manera, el que reclama són compromisos moltes vegades que ja hi eren, no? –fem esment d'una moció de fa quatre anys que molts acords no s'han complert– o també de lleis que hi són, que les tenim, eines que tenim, però que no les estem executant, i, per tant, és un seguit de propostes que demanen la proactivitat en tot aquests termes.

I, en tercer lloc, el marc de relacions amb l'Estat i en matèria d'actuar contra el desequilibri legal a favor del castellà en la legislació espanyola, i un seguit de propostes també molt específiques.

Vostès han fet esmenes, han fet esmenes el Partit Socialista, En Comú Podem i els grups del Govern, Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. Nosaltres hem estat oberts a negociar-les. Voldria destacar que hi ha hagut un intent de negociació més que no pas de rebutjar, que s'ha volgut transaccionar. Algunes transaccions han tirat endavant, algunes no. Però em sembla que és important aquest exercici que hem fet per assolir el màxim consens, tot i que ha sigut una feina feta contrarellotge que vull agrair profundament.

Les dificultats detectades per arribar al consens mereixen capítol a banda. Crec que exemplifiquen molt bé també quins són els posicionaments de cada grup i m'agradaria poder destacar alguns aspectes rellevants, però, evidentment, ho faré després d'escoltar-los a tots vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, la diputada senyora Jessica González, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jessica González Herrera

Gràcies, presidenta. Abans d'entrar en els comentaris de la moció que estem discutint, només dir que és curiós que el Grup de Ciutadans vulgui defensar el bilingüisme fent una correcció totalment prepotent per un tema de pronunciació a una persona que ha emigrat i intenta parlar català. Llavors, aquí. *(Aplaudiments.)* A tota la gent migrada d'aquest país, si ens veuen, perquè és *infumable* a vegades veure aquestes sessions –i això s'ha de dir–, si algú us corregeix parlar català..., mira, tirad para adelante que aquí estoy yo, por ejemplo, y mucha gente migrante dando la cara, i parlant en català.

Llavors, no deixeu que persones com aquestes odioses us deixin tirar enrere. I aquest espai, i aquesta situació, i aquest país també és nostre.

(Aplaudiments.)

Continuo agraint a la Candidatura d'Unitat Popular per la bona entesa en el procés d'esmenes d'aquesta moció. Celebrem, de fet, que s'hagi acceptat el punt 1.1, ja que coincidim que defensar unitàriament la llengua catalana, per a això, per fer-ho, és cabdal fugir del centralisme lingüístic i coses com, per exemple, posar en valor el compromís de la Declaració de Palma del 2007, que ens permet treballar conjuntament a totes les institucions a tots els territoris de parla catalana, aquest hauria de ser el camí a seguir.

Convé seguir defensant treballant de forma conjunta amb els altres governs per afavorir la normalització de la llengua a través d'eines com l'Institut Ramon Llull i considerant els criteris científics de l'Institut d'Estudis Catalans, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o la Universitat de Mallorca.

També celebrem l'acceptació de la nostra esmena d'addició del 2.9 per part del grup proponent, ja que defensem, des d'En Comú Podem, la transversalitat de la Secretaria General de Política Lingüística i que no necessàriament hagi d'estar supeditada a l'àmbit de cultura. Les polítiques lingüístiques han de ser transversals i haurien d'estar incloses a..., haurien de dependre de Presidència per tal de dotar-la també dels recursos i de la visió transversal a tots els departaments que hauria de tenir.

I en aquesta mateixa línia, l'addició del Partit Socialista sobredotar el Consorci de Normalització Lingüística dels recursos necessaris per fer un adequat foment de l'ús del català, hi estem d'acord. Nosaltres, de fet, proposem i ja estipulem que hauria de ser un 0,5 per cent del pressupost de la Generalitat, i s'hauria de garantir als pressupostos que s'hauran de tancar abans de que acabi l'any.

I, per acabar, un parell d'observacions respecte als punts 1.4 i 2.4 que recull que el pacte tingui per objectiu que la llengua catalana i occitana a l'Aran deixin d'estar minoritzades, i també parla de fomentar estudis rigorosos per tal d'evitar aquesta minorització. Aquí les dades ens constaten que la situació de l'aranès està en molt més perill i està molt més minoritzada i considerem que té prou entitat pròpia i una situació de tal gravetat per tal de desenvolupar eines específiques i un tractament especial perquè cal un nivell de protecció superior.

Respecte al punt 2.b i 2.c, totalment d'acord amb exigir al Govern de l'Estat per tal de que els mitjans de comunicació estatals actuïn d'acord amb la Constitució espanyola referent al pluralisme lingüístic, i aquí afegiríem també que hem d'«apretar» per tal de que es compleixi la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, CELROM, que tot i haver-la ratificat, l'Estat espanyol actualment no compleix.

Per últim, coincidim plenament en el fet d'impulsar, en el punt 2.c, el reconeixement de l'ús oficial del català en espais polítics com el Congrés dels Diputats i el Senat. De fet, sabeu que des d'En Comú Podem apostem per un Estat plurinacional i de reconeixement de Catalunya com a nació i part d'aquest reconeixement plurinacional passa, necessàriament, per reconèixer el pluralisme de les llengües també als òrgans de l'Estat i, per descomptat, destinant-hi el pressupost adient.

Per tot això votarem a favor de la majoria de punts d'aquesta resolució i seguim emplaçant-nos a treballar per tal de que el català no sigui una eina de discriminació ni a aquesta cambra ni arreu a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Romero.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, presidenta. Consellera, senyores, senyors diputats, cal continuar impulsant el coneixement i l'ús de la llengua catalana, com cal continuar consolidant la seva presència en tots els àmbits. Ens agradaria que tots els grups parlamentaris poguessin compartir aquests objectius. Ens trobem en aquests moments en una situació que potser podríem resumir amb aquelles paraules tan famoses de Pompeu Fabra: «Cal no abandonar mai la tasca ni l'esperança».

Segurament, ens hem relaxat o hem perdut de vista que la situació social ha anat canviant en els darrers anys i han sorgit indicis que ens alerten d'un altre moment delicat per a la llengua: retrocés en els usos lingüístics interpersonals, constatable, per exemple, a través de l'evolució de l'Enquesta d'usos lingüístics entre 2013-2018

–200.000 parlants menys a les llars, 600.000 parlants menys al petit comerç, 700.000 parlants menys a entitats bancàries– o de l'enquesta a la joventut de Barcelona del 2020, que situa el català com a llengua habitual de només el 28,4 per cent dels joves que viuen a Barcelona, set punts percentuals per sota de la mateixa enquesta el 2015.

Segurament els joves, i s'ha comentat en diferents debats al llarg d'aquesta tarda, tenen pocs referents informals en català, i això pot provocar una associació de la llengua amb els usos escolars en determinades classes socials. Poden ser causes d'aquest retrocés. També pensem, doncs, que cal estudiar amb més incidència l'onada migratòria des de principis del 2000 i quina influència ha pogut tenir en el descens de l'ús habitual del català malgrat els esforços en l'extensió del coneixement i l'ús que ha anat, per exemple, a càrrec del Consorci per a la Normalització Lingüística. En definitiva, necessitem més dades solvents per identificar quines són aquestes noves dificultats en què es troba el català.

Als anys noranta, com saben, la normalització lingüística va fer possible l'ús del català en tots els àmbits per part de catalanoparlants alhora que exercia una atracció important de persones castellanoparlants. Aquesta tendència de manteniment i de convergència lingüística cap al català va funcionar, i en aquest Parlament segur que hi ha molts exemples de l'augment del coneixement de la llengua gràcies al sistema educatiu. Per això avui el percentatge de persones que s'identifiquen amb el català és superior al percentatge de persones que el tenim com a llengua primera. Ho diem perquè pensem que cal continuar garantint i ampliant aquesta identificació. I ho diem perquè l'ús d'una llengua –la que sigui– s'activa i s'incrementa en la mesura que és útil i és atractiva. Pensem que aquesta és la qüestió.

La CUP presenta la seva moció a diferents nivells d'intervenció per impulsar l'ús de la llengua: pacte nacional per la llengua, compliment d'acords parlamentaris, estudis, plans d'urgència. Però recordem que els actors de les polítiques lingüístiques són múltiples, no només són l'Estat i la Generalitat, són els partits polítics, les empreses, els sindicats, tots, i s'hi hauria de comptar. Hem trobat a faltar, en aquesta moció, que certament és àmplia, aquestes qüestions que comentem.

La tasca i l'esperança a què es referia Fabra segurament són avui recuperar aquests mecanismes d'identificació dels parlants amb la llengua i recuperar el valor de ser una llengua útil en totes les situacions comunicatives. El nostre grup ha presentat quinze esmenes a la moció, algunes són de caràcter terminològic, d'altres conceptual, d'altres són accions concretes, com dotar el Consorci per a la Normalització Lingüística dels recursos necessaris perquè continuï sent instrument fonamental per continuar treballant en el català.

Votarem a favor d'alguns d'aquests punts. Agraïm la feina de la diputada Sabater, la seva predisposició a arribar a una entesa, tot i que pensem, doncs, que podem plantejar les qüestions tan importants com és la de la llengua d'una forma més àmplia i buscant el consens.

Recorden la Norma? Segur que els que tenen uns quants anys recorden la Norma. Doncs sí, depèn de tu, depèn de tots. En aquesta qüestió tan important busquem plantejar

Fitxer 30

...#més amplis i busquem el consens.

Moltes gràcies. *(Alguns aplaudiments)*.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, presidenta. Consellera. Diputades, diputats. Ho han dit alguns altres grups i jo vull començar per aquí; moltes gràcies a la CUP però molt especialment a la Dolors Sabater per aquesta forma que té de fer política amable, constructiva, i això s'acaba notant també amb els resultats que aconsegueix. Moltes gràcies.

Ens agrada que hageu situat la llengua com un element central en aquest primer debat de legislatura perquè nosaltres volem que sigui així. De fet, ja sabeu tots els

diputats i diputades que hem proposat un ple monogràfic per parlar de la llengua. I volem que en aquest hemicicle, que en aquest Parlament, hi hagi iniciatives conjuntes per demostrar la solidesa i la robustesa del Parlament en la defensa del català, la llengua pròpia de Catalunya. Per a qualsevol societat, la llengua és un intangible essencial que cal protegir, conèixer, reconèixer i promocionar, i molt més per una nació sense Estat com Catalunya.

Algunes diputades i diputats m'heu sentit dir alguna vegada que en la darrera legislatura ens vam sentir una mica sols com a Junts per Catalunya defensant qüestions lingüístiques, i això que per als grups polítics a vegades és positiu, perquè està bé que se'ns reconegui una feina en un camp específic, en aquest cas no ens agradava gens. I ens agrada molt retrobar-nos en aquesta idea que la llengua no és patrimoni de ningú, sinó que és patrimoni de tots i que hem de treballar-hi conjuntament, perquè defensar una llengua no va contra cap llengua. I al revés, si vas contra una llengua, vas contra totes les llengües. Defensar una llengua és defensar-les totes, atacar-ne una és atacar-les totes.

L'admiradíssima Carme Junyent, que ara és actualitat pel llibre *Som dones som lingüistes són moltes i diem prou* –i ara no entrarem en aquest debat, que seria un debat molt llarg– va ser professora meva fa una colla d'anys, fa molts molts anys, a mitjans dels noranta, a l'Escola d'Estudis Polítics Landa, i ella, en aquell moment, ens explicava la seva teoria de l'ecolingüística, que l'havia fet seva –no és ben bé seva, però que l'havia fet seva–, que és una teoria preciosa que explica l'equilibri fràgil que tenen les llengües. Ella ho comparava amb un ecosistema en el qual no importa tant la mida de la ment, si tens molt pocs parlants, sinó com afecta el conjunt d'aquest ecosistema el fet que n'hi hagi una que reuli perquè reculen totes. De fet, d'una manera menys científica però molt més bonica, Federico Fellini ja ho deia, que cada llengua és una manera de veure la vida, i els antropòlegs tots també estan d'acord que cada llengua és una cosmovisió.

I he volgut fer aquesta introducció menys centrada en el que és estrictament la moció perquè la llengua ens agradaria –i això és el que proposem avui, això és el que intentarem durant aquesta legislatura quan parlem de llengua– no pot ser una arma llancívola en aquest Parlament; al contrari, ha de ser un element a preservar, a tenir-

la cura. És més, en el Parlament hauríem d'aïllar aquells grups polítics que volen fer de la llengua una arma llancívola, que volen fer de la llengua un espai de divisió, perquè, per definició, les llengües són eines d'entesa, són eines de trobada. En el consens lingüístic no només hi pot ser una part d'aquest hemicicle. Al contrari, ha de ser un espai de trobada de tots els grups parlamentaris que s'estimen la democràcia i que s'estimen la convivència.

En aquest sentit, vull defensar –i a això també hi té molt a veure l'actitud que ha tingut el propietari de la moció– aportacions que han fet per exemple els Comuns i que la CUP ha sabut entendre, com és per exemple retrobar-nos amb el fet de treballar conjuntament en el que és el compromís de Palma de 2017. Crec que és una aportació rellevant perquè ens dona un fonament. I vull destacar també la bona feina, les aportacions valuoses que ha fet el Partit Socialista més enllà de que hagin arribat totes o no a bon port. Diem –i us ho vull dir amb tota la humilitat– que, en aquest acord, en aquesta trobada per la llengua catalana, hi heu de ser. No podeu fer càlculs partidistes, no us ho podeu permetre, no ens ho podem permetre, i, per tant, benvinguda aquesta actitud.

Estrictament sobre la moció, la votarem pràcticament tota a favor. Només tenim dos punts en els quals no podem votar per allò de la cultura de coalició, perquè creiem que, efectivament, li pertoca al departament fer-ho com proposa.

I amb aquests segons escassos que em queden, m'agradaria utilitzar unes paraules del mestre Joan Solà des d'aquest mateix faristol l'1 de juliol del 2009 parlant sobre la llengua, que va dir: «Aquesta és una tasca de tots els catalanoparlants, però vostès com a parlamentaris elegits pel poble i com a legisladors, hi tenen una responsabilitat més gran.» Tinguem-ho present també en la responsabilitat que tenim en la columna vertebral del país, en la llengua pròpia, en el català al Principat i amb l'occità, l'aranès, a la Vall d'Aran.

Moltes gràcies. *(Alguns aplaudiments.)*

La presidenta

Moltes gràcies. I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Consellera. Diputats i diputades. Bona tarda. Abans que res, agrair la moció als companys i companyes de la Candidatura d'Unitat Popular i també molt especialment el tracte i el treball que hem fet amb la diputada Sabaté.

Bé, tota iniciativa parlamentària que suposi posar sobre la taula la realitat lingüística del país i, a més a més, en un context actual ens ajuda i ens ajuda molt. I ens ajuda perquè ens reafirmem en tres evidències. La primera evidència és que hem d'estar orgullosos i orgulloses d'una llengua estimada, escrita i parlada com el català al conjunt de tots els Països Catalans. Una llengua emprada en totes les classes socials d'aquest país, eina de cohesió, amb molts usos i funcions diferents, que ha arribat als nostres dies superant temps molt i molt grisos i que ha generat literatura, música, teatre i cultura de molta qualitat, de les quals, per tant, en reafirmo que hem d'estar molt orgulloses.

La segona evidència és d'autogestió. Necessitem dotar-nos de les eines d'un Estat propi per garantir la supervivència del català. Sabem i veiem en els estudis recents que el català es troba en un moment crític per a la seva supervivència. I no podem i, a més a més, no volem deixar aquesta supervivència del català en mans de l'Estat espanyol. Despropòsits que, de fet, no ens sorprenen, com la Ley General de Comunicación Audiovisual, lleis que arriben tard i malament. Com s'ha comentat durant aquesta tarda en aquesta cambra, avui mateix: van en contra del camí que hauríem de seguir en el repte de l'audiovisual.

I la tercera, però per això no menys important, és que després d'una dècada sense iniciativa ens toca arromangar-nos i generar un nou impuls per salvar la llengua, activant un consens entre totes les parts implicades per treballar en aconseguir que el català, l'aranès i la llengua de signes catalana siguin accessibles, fonamentades i respectades. És per això que la setmana passada mateix el debat de política general s'apropava la proposta de resolució a favor del Pacte nacional de la llengua, una proposta de resolució amb un 85 per cent de suport en aquest Parlament, perquè és ara, més que mai, quan necessitem sumar tots els actius, tots els suports necessaris, tots els esforços possibles per salvar el català.

Cal, doncs, recuperar l'impuls i el dinamisme polític que va suposar una conselleria republicana al capdavant de Cultura. És necessari revertir la paralització i activar tots els mecanismes que han de permetre el desenvolupament efectiu d'unes lleis que són garants dels drets lingüístics de la ciutadania. Finalment, també sabem que s'està treballant des de la Conselleria en el funcionament de tots els mecanismes de promoció i protecció de la llengua en tots els àmbits per tal de reforçar la seguretat lingüística de les persones.

Iniciatives que amb fermesa i garantint drets per a tothom marcaran el camí per assegurar que el català segueixi sent aquest vehicle d'expressió de la nostra societat, el tret característic de la nostra cultura i patrimoni, també dels habitants no catalanoparlants del nostre país.

I en aquest sentit, i passant al sentit de vot de la moció, compartim, diputada Sabater, ho sap, la majoria de tots els punts de la moció. Celebrem les transaccions a què hem pogut arribar. Votarem a favor de la majoria de punts. I bé, només dir que, dos punts concrets, l'1.5, que pensem que no cal condicionar-nos a complir terminis d'una primera reunió. Evitem marcar una data i un lloc amb un calendari. Que fins i tot ens pot traïr la rigurositat en el treball. I fem-ho amb el màxim consens. De fet, la prioritat hi és. No ho dubti, en aquest sentit. I el punt 2.9, l'espai de la Secretaria General de Política Lingüística és el departament; és, considerem i així està estructurat, el departament. Per tant, el Departament de Cultura. I és i continuarà sent transversal, no en tingui cap dubte, amb això, tampoc.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I després de les esmenes, de la defensa de les esmenes presentades, té ara la paraula per fixar la seva posició, el diputat senyor Joan Garriga del Grup Parlamentari VOX.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. A aquesta moció de la CUP sobre polítiques lingüístiques li falla fins i tot el títol. No és sobre polítiques lingüístiques és sobre la imposició del català

com a única llengua de la republiqueta. Parlen de normalització, i mirin, jo, a casa, sempre he parlat català, amb la meva mare, amb les meves germanes i amb els meus fills. Però els meus fills parlen espanyol amb la seva mare, i són normals –són normals. La gent de parla espanyol a casa també és normal, no cal normalitzar-los perquè també són normals. Perquè el normal és la llibertat i el respecte per les dues llengües que tenim a la nostra estimada regió, a Catalunya, el català i l'espanyol, propi de tots els catalans i del conjunt dels espanyols.

Parlen també de cohesió, i la cohesió s'aconsegueix amb respecte. Cohesionar no és imposar una sola llengua en un territori on n'hi ha dues. Parlen de «Països Catalans». Sincerament, no anem bé. Perquè, clar, és una falta de respecte a regions veïnes, no?, l'Aragó, València, França, Itàlia. Són imperialistes *cutres* o imperialistes de ficció. Vostès són totalitaris, senyors de la CUP. I portats pel seu totalitarisme comunista volen continuar imposant la llengua vehicular, la lectoescriptura només en català i la sanció per als qui retolen en espanyol, a Catalunya, diuen, a l'Aragó, a València, a França, a Itàlia...

Vostès necessiten un curs en educació, perquè critiquen a l'exposició de motius el canvi de llengua en una conversa particular i diuen que es fa per sentiment de culpabilitat. No, canviar de llengua quan l'interlocutor no sap català es diu educació.

A les seves propostes diuen coses com «pacte nacional». Menteixen: ni pacte ni nacional. Pacte no, perquè volen imposar un sol model. Nacional? Tornem a tindre aquells deliris imperialistes amb altres regions d'Espanya i amb altres nacions veïnes. I els tornem a recordar que Espanya és la única pàtria i nació dels catalans.

Volent que sigui un afer d'estat, no?, la «vivenda», el treball, la seguretat... No, no: la llengua. Vostès són més nacionalistes que el corrupte Jordi Pujol. Perquè el seu nacionalisme predica el menyspreu per les altres nacions, cultures o llengües, que és el que fan vostès amb l'Espanyol. I el seu nacionalisme és exclouent i té odi, per exemple, amb Espanya. El patriotisme és en canvi el degut amor pel propi país, és integrador i té com a base l'esperit que uneix una comunitat amb un projecte comú de convivència. En aquesta proposta utilitzen verbs propis de les seves idees: imposar, fer complir, executar. Són tan poc democràtics que no volen donar ni la llibertat d'escollir la llengua a l'escola. Aquells nanos que a casa parlen en espanyol,

i no és un pecat, i volen aprendre a llegir i escriure en la seva llengua materna, no els deixen als nanos ni aquest dret.

Volent dotar econòmicament de plans d'imposició lingüística..., no pas per ajudar a pagar el rebut de llum. Vostès, els calers per la llengua, senyors de la CUP, molt bé. Perquè vostès són hispanòfobs, negacionistes del bilingüisme, lliberticides, obsessius, supremacistes del català,ensors

Fitxer 31

perquè els hi encanten les multes.

I per últim, senyors de la CUP, viuen apartats de la realitat dels barris i dels carrers de Catalunya, perquè la nostra societat és bilingüe, i ho ha sigut des de fa temps. Vostès volen imposar un model i no respectar la pluralitat de la nostra estimada regió.

Y miren, acabaré esta intervención en otra lengua propia de los catalanes, de todos los españoles y del conjunto de los ciudadanos de la biosfera, lengua que yo no hablaba en casa: el español. Lengua que habla en la mayoría de los catalanes, todos los españoles y 660 millones de personas en el mundo, y gracias a la Hispanidad que vamos a celebrar el próximo martes, el 12 de octubre, es oficial en veinte países. El español es un lujo al cual ustedes quieren privar a millones de catalanes, y cuando gobernemos España, vamos a garantizar el uso de esta lengua tan preciosa, e español, en todos los ámbitos y en todo el territorio nacional.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Senyora Sabaté, espero no donar-li un terrible disgust si li dic que la seva emoció ens sembla tronada, cavernícola, paranoica, delirant i un absolut monument a la mala fe. Fins i tot allò que sembla que diuen amb bona intenció és un absolut desastre. No... ens sap greu, però els hi hem de votar tot en contra de dalt a baix.

Mirin, jo com a gironina i catalana integral que soc, com a persona que s'ha deixat molts anys i energies en la defensa de la llengua de la cultura d'aquí, és que em fa mal d'ulls només de llegir el que vostès escriuen. En cada línia veig una punyalada *trapera*, no ja el bilingüisme, com porto tota la tarda lamentant, sinó, sobretot, i especialment, a la dignitat de la llengua catalana. Ai què diria el pobre Jordi Solé Tura si aixequés el cap.

S'han plantejat vostès en algun moment que quan fas trontollar el bilingüisme i la llibertat de llengües, la primera llengua que pateix, en argot, la primera que palma és la que parlen menys persones? No els hi ha quedat prou clar que a can Netflix i a can Disney se'n refoten de Plataforma per la Llengua i de la CUP? Vinga a insistir que el català és la llengua pròpia i originària de tots els Països Catalans. Alça, com si aquí no s'hagués parlat, aquí i allà, no s'hagués parlat mai més res abans durant i després de l'esclat de la llengua catalana. Deuen confondre vostès el Cid Campeador, en Jaume I i tots dos amb Carles Puigdemont a l'Alguer.

Por cierto, a los camaradas de Vox, aprovecho para decirles algo que antes no me ha dado tiempo, que es que su propuesta de que el español sea declarado lengua propia de todos los catalanes sin excepción, pues mire, esto es una catetada tan cateta como la de ellos pretendiendo que no hay otra lengua propia de los catalanes que el catalán. Algún día habrá que poner orden y reconocer que los territorios no tienen lenguas propias, solo oficiales, y que, entre esas lenguas oficiales, los ciudadanos eligen considerar lengua propia aquella que les da la gana. Punto pelota.

Però bé, vostès insisteixen a parlar del català com una llengua minoritzada, i jo pregunto, minoritzada per qui? No serà per vostès mateixos?, per la seva radical estretor de mires lingüístiques, culturals i polítiques? Perquè mirin que per defensar que la immersió lingüística ha estat un èxit, i calça't, una eina de cohesió i no de fracturació o de divisió, o fins i tot un igualador d'oportunitats, s'ha de ser molt cínic o s'ha de ser molt bestiota, molt.

Diuen que Espanya afavoreix activament la supremacia del castellà arreu del territori espanyol. Coi, doncs no serà que aquí, en aquest tros de territori espanyol que vostès i jo trepitgem s'hi hagin lluit gaire.

Mirin, si el famós Estat espanyol, que vostès diuen així enfosquant la veu com si parléssim de l'home del sac, posés en defensa de la supremacia del castellà arreu del territori espanyol, només un deu per cent de la mala llet i de la mala bava que han posat i posen vostès a escombrar el castellà dels mitjans públics catalans i fins al pati de les escoles, aquí ja ningú sabia de fer la ce trencada amb un *canuto*. I encara tenen les penques de proposar que es plantegi el pacte nacional per a la llengua catalana com un afer d'estat.

Perdonin, això és el que he intentat jo tota aquesta tarda, proposar involucrar des de l'Estat fins a l'últim ajuntament d'Espanya, amb Catalunya a dins, en pactar una defensa cooperativa i coordinada de totes les llengües d'Espanya, també de la catalana, i la majoria de vostès a això hi han votat en contra, preferint aquesta moció delirant i presentant esmenes que fan vergonya, fan enrogir, com ara la de, per exemple, que no es puguin fer rodes de premsa a l'Administració, que només puguin ser en català i no es pugui ni repetir una mateixa cosa en castellà.

És que perdonin, viuen vostès una realitat paral·lela i alterada on el català només el parla la gent al bar de *La guerra de les galàxies*. Es pensen que només el parla gent fanàtica i fanatitzada com vostès. Doncs mirin, tinc bones o males notícies, segons es miri. Resulta que el català és la llengua pròpia, no de Catalunya en realitat, però sí de molta més gent de la que vostès es pensen. Catalanoparlants molt més variats lliures i diversos del que vostès són capaços d'imaginar.

En resum, treguin les seves brutes grapes de la llengua catalana. Deixin-la viure en lloc d'empènyer-la a morir. Deixin que la catalanitat la defensi qui se l'estima. Els que ens l'estimem, no qui entén ser català com ser antitot i no poder anar a dormir tranquils sense cremar alguna bandera espanyola o algun contenidor. I a veure si algun dia aconseguim tenir la festa i la llengua en pau.

Jo ja he acabat. Bona tarda.

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gracias, presidenta. Hombre, a lo mejor no me pongo tan tremendista, porque claro, los delirios de la CUP en según qué cuestiones ya los conocemos, tampoco hace falta aquí hacerse los grandes sorprendidos. De qué iba a ir esta moción ya lo sabíamos todos cuando escuchamos la interpretación en el anterior pleno, por lo tanto, bueno. tampoco pasa nada.

Sí que es verdad que hay algunos puntos de la moción que, la verdad, yo tengo que reconocer que son como mínimo graciosos, voy a decir, sorprendentes, no lo sé, te dejan un poquito, un poco parada. Empezando por ese lenguaje habitual que tienen ustedes, que les han llamado «imperialistas». Pero es que, claro, el tema dels Països Catalans, pues, bueno, ya lo decía Xavier Rius, ¿no?, solo existe en la mente de algunos y en el mapa del tiempo de TV3. Y por mucho que ustedes lo vayan repitiendo..., pues es que es lo que es. Pero, bueno, ustedes se empeñan en ponerlo aquí y nosotros nos empeñaremos en seguir votando que no y recordándoles que esto solamente existe en su cabeza.

Luego, tienen también aquí, por ejemplo, el punto 1.3, que habla de..., bueno, aquest pacte nacional per a la llengua catalana, que lo quieren hacer juntamente con el tejido asociativo, el cultural, en defensa de la lengua, que yo aquí mucho me temo que otra vez va a salir beneficiada Plataforma per la Llengua. No sé cómo se lo hacen, pero siempre salen beneficiados con ustedes.

Luego, también quieren hacer la primera reunión..., «convocar una primera reunió de treball en el termini màxim de tres mesos a Perpinyà», que, oye, miren, esto es una deferencia porque así a lo mejor a Perpiñán, pues, puede ir Puigdemont, Ponsatí, compañía y les queda más vistosa la primera reunión. Está bien, son considerados, ustedes, con el emplazamiento de la reunión.

Luego, hablan también, en el punto 2.3, asumir como tal la emergencia lingüística. Hombre, a ver, vamos a ponerlo un poco en contexto, porque a lo mejor emergencia lingüística tampoco es –tampoco es. ¿Que es un tema prioritario para ustedes? Sí, pero, hombre, emergencia lingüística con la que está cayendo ahí fuera, quizá no – quizá no. Pero bueno...

Más cositas. El punto 2.5 –este me gusta– dice hacer cumplir todo lo que establezcan las diferentes leyes vigentes en materia lingüística. Hombre, empiecen –empiecen–, porque es que no cumplen ni siquiera con la Constitución, no cumplen con las resoluciones judiciales, se saltan las exigencias de como mínimo escolarizar en el 25 por ciento en castellano. Pues, oigan, en este estoy de acuerdo. Hagan ustedes cumplir las leyes vigentes, hablen con el Gobierno, con el señor González Cambray, que parece que no lo tiene muy claro, y la señora Geis tampoco.

Luego, hay otro punto, el 2.7.a, que es sobre las conferencias, las ruedas de prensa que se dan desde las instituciones, yo creo que esto no hace falta ni pedirlo, porque ya lo hemos vivido esto aquí. Ya hemos vivido a portavoces de este Gobierno o a miembros relevantes de este Parlamento, la más relevante me atrevería a decir, la presidenta del Parlamento, que no contestan en las ruedas de prensa en castellano. Por tanto, a lo mejor el punto este es superfluo.

Yo me pregunto también si va en sentido contrario, es decir, si en una rueda de prensa, nos preguntan o que repitamos en catalán, esto también se van a ustedes a oponer o no, porque eso ocurre. Nosotros no tenemos ningún inconveniente en hacerlo en las dos lenguas, pero se ve que hay otros que sí.

Luego, también en el punto 2.8, elaborar y ejecutar un plan de investigación, prevención y tratamiento de la discriminación por razón de lengua. Este va a ser curioso. Vamos a ver qué sale de este plan de investigación de discriminación por razón de la lengua, que a lo mejor nos llevamos alguna sorpresa, porque yo aquí la discriminación la veo, pero con el español, con el castellano. Veremos a ver qué pasa si sacan adelante ese plan, aunque mucho me temo que esto no lo van a estudiar, se van a fijar en otras cositas que les interesan más.

Luego, el 3.2, también es gracioso, dice: «Instar al Gobierno del Estado español a modificar o derogar todas aquellas leyes, decretos, órdenes ministeriales, resoluciones y cualquier otra normativa que favorezca el castellano...», tan-ta-tá. O sea, es que es muy gracioso. Ustedes vienen aquí, que se pasan el día reivindicando que este Parlamento es soberano para aprobar las leyes que le parezca ta-ta-tá, pero las que se aprueban allí, estas hay que modificarlas o derogarlas todas, y lo ponen en una moción por escrito.

Yo, sinceramente, la verdad es que hay muchos puntos que no tienen desperdicio, pero hay uno que yo pensaba que jamás –jamás– iba a escuchar de su boca, que es el 2.7.b. Está la CUP aquí en este punto invocando que se cumpla la Constitución. Aleluya y bienvenidos.

Muchas gracias.

La presidenta

I finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Moltes gràcies. Abans de començar només dir que recordar que la llibertat que anhelem els catalans i les catalanes és la de poder escollir nacionalitat i aquesta ens la tenen privada, també la d'escollir... (*alguns aplaudiments*), també la d'escollir llengua per parlar, i per poder escollir, s'ha de tenir accés... Moltes de les parts d'aquesta moció van també a donar aquesta llibertat a tothom, que ningú quedi privat de la llibertat de poder escollir.

Bé, jo de les mocions agrair, no?, aquests punts que votaran majoritàriament a favor, que n'hi hauran alguns que no. M'agradaria, en tot cas, centrar-me en els que no votaran a favor. Només fer esment d'un parell de coses sobre el tema de Perpinyà: per nosaltres era important, ja sé que no la votaran a favor i, per tant, és molt possible que no prosperi, a no ser que algú canviï. Per què era important? Perquè justament aquesta moció quan està reivindicant la unitat de la llengua, i parlem d'aquests Països Catalans, d'aquests territoris de parla catalana en la seva totalitat, fer l'inici a Perpinyà, a més a més, en el context d'una privació, d'una regressió que estan patint ara per la llei [Molac#, 0:13:16] i que les escoles públiques com Arrels, doncs, es veuran privades de poder facilitar aquest accés a la llengua a les persones catalanoparlants, ens semblava que era un gest, que sincerament entenem i ens costa entendre per què no l'han volgut acceptar.

I l'altra, als companys comuns, sobre el tema de la catalanofòbia, no?, que entenc que la transacció que van fer va recollir molta de l'aportació que havien fet, però va semblar que el terme de «catalanofòbia» és un terme que encara fa un cert respecte,

però que crec que és molt important que l'abordem amb tot el sentit de la seva paraula.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Procedim a la votació. Hi ha peticions de votacions separades. (*Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.*) Sí, senyora Segovia...

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies. Per demanar la votació separada del punt 2.7.a i 2.8, que es podrien votar conjuntament.

La presidenta

Perfecte. Més peticions? (*Pausa.*) Senyora Romero...

Alícia Romero Llano

Molta votació separada, eh?, si vol li dic els dos blocs, però és que en tinc moltes. Tindria un bloc 1, que són l'1.1, 1.2, 1.4, 2.3, 2.8, 3.7, 3.7.1, 3. 7.2 i 3.7.3. I després tindria un altre bloc, que serien l'1.5, 2. 7.a, 2.7.b, 3, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3. 5 i 3.6.

Em sap greu, eh?

La presidenta

Gràcies. Alguna petició més? (*Pausa.*)

Fitxer 32

(*Marta Vilalta i Torres demana per parlar.*) Senyora Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, només dues, l'1.5 que voldríem... Sí, perquè allà l'ha posat tots agrupats. En tot cas, l'1.5 i el 2.9.

La presidenta

Perfecte. Alguna petició més? D'acord, a veure si ho podem fer.

Votarem en un primer bloc els punts 1.1, 1.2, 1.4, 2.3, 3.7.1, 3.7.2, 3.7.3. És el primer bloc que m'ha dit vostè, senyora Romero. Sí?

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 82 vots a favor, 20 vots en contra i 32 abstencions.

A continuació, votarem els punts 1.5 i 2.9.

Comença la votació.

No, junts no els volen votar, aquests dos? D'acord. Doncs fem l'1.5. Perdó, torno a començar. Fem la votació del punt 1.5.

Comença la votació.

El punt 1.5 no ha quedat aprovat amb 17 vots a favor i 116 vots en contra.

Votem ara els punts 2.7.a i 2.7.b. Els volen per separat també? D'acord, doncs 2.7.a.

Comença la votació.

El punt 2.7.a ha quedat aprovat amb 74 vots a favor, 52 vots en contra i 8 abstencions.

Fem ara els 2.7.b.

Comença la votació.

El punt 2.7.b ha quedat aprovat amb 81 vots a favor, 52 vots en contra i una persona que no vota.

2.7.c.

Comença la votació.

El punt 2.7.c ha quedat aprovat amb 114 vots a favor i 20 vots en contra.

Votem ara el punt 2.8.

Comença la votació.

El punt 2.8 ha quedat aprovat amb 74 vots a favor, 20 vots en contra i 40 abstencions.

Votem ara 2.9.

Comença la votació.

El punt 2.9 no ha quedat aprovat. Ha obtingut 48 vots a favor, 85 vots en contra.

Votem ara el bloc dels punts 3, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5 i 3.6.

Comença la votació.

Aquest bloc de punts han quedat aprovats amb 81 vots a favor i 52 vots en contra.

I, finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts han quedat aprovats amb 114 vots a favor i 20 vots en contra.

Passem ara al vint i setè punt de l'ordre del dia, la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les beques i els ajuts universitaris presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo. *(Alguns diputats fan unes observacions de dissentiment.)*

No? M'he saltat un punt. Tenia ganes d'anar enllestint i... *(La presidentariu.)*